

Γενν., Πατριάρχ. Ξηνη. σ. 78

Δαβίδ

(ὁμ. ξωτ. ἱεραρχος)

16 δι.

Κοὺς τὸς Γεννὸν ἐκποσυνέειν ἐντὶ ἀντ. γραττα, αὐτο-
 ρυθὺν γὰρ Ἰαννουάριον τὸς 1605 ἐκὸς τὸς οἰκ. αὐτοῦ.
 Παπαὶ Β', (ἐν μεταγραφῇ ἀπὸ τῆς Νομισμῆς ἐκτα-
 -χμῆς). Αἰα' τὸς ἀρχαῖοις γούρου ἀγέλει οὗ Παπαὶ
 αὐτοῦ ἐν τῷ οἰκ. ἀρχιεπισκόπου Ἰωάννου. Τριῶν ἐν
 Κάζω νομισμῶν γωμείων τῷ 1559. ἐν τῷ ἀρχ.
 τῷ τὸς ἀναγραφῇ οὗ ἱεραρχος τῆς Ἀσπρῆς Θεολογίας
 οὗ τερομολύχος πρὸ Δαβίδ καὶ ἐξηγητῆρος τῆς
 τὸς Χριστοῦ Μεγαλῆς ἐκκλήσιας οὗ Ζαχαρίας

ερως κρη'ς υφ διανομήν α} ης ως υφ κεντρίας
 γέφυρα δι' θαλάσσης, συστολής «κατα' το' 23
 , περιμένω β', η η ~~W~~αζία, και διαταχθα-
 ρον οη ο' οόη οού} ην κυμαίνω ρήσιν,
 οίσει, βουλή ~~και~~ προαίρεση οδών, αγγίξωσέ τιν
 ποταμεία η η Μυάη, Ξυνησία ... »